

Am aruncat cu dragostea în tine...

Florin-Cezar CĂLIN

Am aruncat cu dragoste în tine,
Te-ai speriat de mine și-ai fugit.
"- Tu crezi că mie oare îmi convine!",
Să știu că locu-ți este părăsit?.

O lacrimă crescută-n sentimente,
A început în ochi să îmi răsară.
Îi trebuie motive, tratamente,
Ca să o faci acuma să dispară.

Te-ai zămislit ca perlă într-o scoică,
Și mi te-ai definit în Eu-l meu.
Mi-ai fost iubită sau o simplă doică,
(dar ai fost lângă mine mai mereu).

Nu mi te-ascunde unde val se sparge,
De colțul unui gând (vorbind de tine).
Și-apoi să te întrebi de ce mai rage,
Știind aproape totul despre mine.

Nu-ți căuta tăcerea în cuvinte,
Ca tu să strigi apoi că ți-am furat-o.
Căci uneori din sumbrele morminte,
Fără să vrei chiar ai eliminat-o.

"Tu crezi că mie oare îmi convine?",
Să știu că locu-ți este părăsit.
Când aruncând cu dragostea în tine,
Te-ai speriat de mine și-ai fugit.

Brăila, septembrie 2017